

REINHARD
BONNKE

LUCRĂRI ȘI
MAI MARI

12 ÎNTÂMPLĂRI ADEVĂRATE *care* TE INSPIRĂ *să* FACI
LUCRURI MARI *pentru* DUMNEZEU

Editura Casa Cărții, Oradea
2006

Originally published in English by **Full Flame LLC** as
„**Even Greater**” © Copyright 2004. ISBN 0-9758789-1-3.

Lucrări și mai mari, © Copyright 2006

Editura Casa Cărții

O.P. 1, C.P. 270

410610 Oradea, România

Tel./Fax: 0259-469057; 0359-800761; 0722-669566

Email: info@ecasacartii.ro

www.ecasacartii.ro

Prima ediție

Tiraj 3.000 buc.

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate
fi reprodusă sau transmisă sub nicio formă și prin niciun mijloc
electronic sau mecanic, inclusiv foto-copiere, înregistrată sau stocată,
fără permisiunea în scris din partea editurii.

Pentru mai multe informații și detalii despre alte publicații,
contactați: E-R Productions GmbH, Postfach 60 05 95,
60335 Frankfurt am Main, Germania – www.fullflame.com

Traducerea: Lucian Ciupe

Editarea: Fidelia Stroie

Tehnoredactarea: Florin Iosif

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

BONNKE, REINHARD

Lucrări și mai mari / Reinhard Bonnke. - Oradea : Casa
Cărții, 2006

ISBN (10) 973-8998-00-X ; ISBN (13) 978-973-8998-00-1

Tiparul executat la Tipografia Leș s.r.l.

Str. Arenei nr. 16

440097 Satu Mare

Tel. 0261-768352

Cuprins

Cuvânt înainte		7
Introducere		9
Capitolul unu	Scoasă din pantofi de binecuvântare	13
Capitolul doi	Visul lui Quasimodo	25
Capitolul trei	Băiatul din lumina farurilor	45
Capitolul patru	Diamante și dansul în discotecă	61
Capitolul cinci	Cel ce sfărâmă lanțurile	75
Capitolul șase	Legăturile care unesc	83
Capitolul șapte	Gropa cu lei	99
Capitolul opt	Crud și neobișnuit	123
Capitolul nouă	O teologie prea mică	141
Capitolul zece	O promisiune pe care poți conta	149
Capitolul unsprezece	Strigătul tăcut	157
Capitolul doisprezece	Mic dejun pe Bismarck	185

CUVÂNT ÎNAINTE

Privilegiul de a scrie prefața cărții unui autor stă în faptul că autorul nu se poate apăra împotriva cuvintelor tale. Iată de ce îmi iau libertatea să rostesc cuvintele următoare, fiind extrem de conștient de faptul că, dacă prietenul meu, Reinhard Bonnke, ar vedea aceste cuvinte înainte de a fi tipărite, nu le-ar încuviința. Iată deci ce am de spus acum că nu sunt combătut de evanghelistul Bonnke.

Consider că, onești fiind, trebuie să recunoaștem că Reinhard Bonnke este cel mai dinamic și mai pătrunzător evanghelist din lume, având cea mai extinsă lucrare. Statisticile, care iau în considerare nu doar milioanele de suflete întoarse la Cristos în ultimul sfert de secol, ci și miile de biserici născute sau dramatic extinse prin valurile de noi convertiți, demonstrează viabilitatea afirmației mele.

Oricât de sigur aș fi pe afirmația de mai sus, nu o spun pentru a propune o competiție între celebrități sau pentru a banaliza marile realizări ale multor altor conducători remarcabili pe care Duhul Sfânt i-a folosit în generația actuală. Dar în ce privește demonstrarea puterii pe care o are creștinismul primului secol în secolul al XX-lea și secolul al XXI-lea, există o mărturie inegalabilă a harului și a puterii miraculoase care a lăsat o urmă de foc sfânt pe oriunde a pășit Reinhard Bonnke—de-a lungul întregii Africi, precum și în alte fortărețe păgâne ale lumii.

Nu doresc să flatez și nici să exagerez, dar am văzut prea mult din focul Duhului Sfânt la lucru în cruciadele lui Reinhard Bonnke și am auzit prea multe mărturii despre roada planurilor eterne ale lui Dumnezeu care au rămas după încheierea cruciadelor. După acest criteriu al roadei care rămâne, roadă născută dintr-o lucrare plină de integritate și de sfințenia trăirii, și motivată de un zel pentru suflete, lipsit de orice interes egoist cum nu am mai văzut la nicio altă persoană—prin acest tip de roadă, spunea Isus, îi vom cunoaște pe adevărații slujitori ai Evangheliei.

În această carte, evanghelistul relatează câteva întâmplări miraculoase selectate din cruciadele sale. Unele dintre aceste cruciade au adunat mai mult de un milion de oameni la un singur eveniment, și este ceva comun (dacă putem întrebuița acest cuvânt pentru asemenea miracole) ca mai mult de o sută de mii de oameni să Îl mărturisească pe Cristos la un singur eveniment!

Unii ar putea să privească cu scepticism sugestia mea în ce privește unicitatea lui Reinhard Bonnke în zilele noastre. Îi înțeleg, deoarece cunosc alți conducători remarcabili, dintre care unii sunt încă în viață, iar alții în slavă, și în plus de asta este dificil să evaluezi o lucrare. Totuși, fără a trâmbița o lucrare pentru faima ei, ci pur și simplu pentru rezultatele ei în ce privește proclamarea „Numelui lui Isus”, Nume mai presus de orice nume, te invit să te apropii de această carte.

După ce o vei citi nu vei rămâne același, deoarece cartea conține relatări despre Duhul Sfânt în acțiunea de glorificare a lui Cristos în fiecare moment prin transformarea, vindecarea, izbăvirea și conducerea sufletelor spre viața și gloria minunată a lui Cristos.

Ele sunt relatate de unul dintre slujitorii Lui. Cred că vei fi bucuros totodată să-l întâlnești și să înțelegi de ce este atât de eficient în a-L prezenta oamenilor pe scumpul Mântuitor—Domnul Isus Cristos.

Jack W. Hayford, Rector
Seminarul King's
Los Angeles, California

INTRODUCERE

AGENȚII AI ATOTPUTERNICIEI

Sunt Reinhard Bonnke, evanghelist. Poate că ai auzit despre Cruciadele mele. Sau poate că nu ai auzit. Oricum nu contează. Doresc acum să mi te alături.

Poate că nu dorești nici aceasta. Poate că nu-ți place faptul că sunt evanghelist. Numele meu ți se poate părea ciudat. Când vorbesc în limba engleză, unii oameni sunt dezgustați de accentul meu german. Poate că nu ești de acord cu fondul meu bisericesc sau cu convingerile mele. Nu contează. Vreau să mi te alături aici, pe o scenă în aer liber, acum când oamenii se strâng din toate părțile în jurul nostru.

Vreau să stai atât de aproape de mine încât să te pot cuprinde cu brațul de umeri. Vreau să simți entuziasmul care îmi curge prin vene, să stai suficient de aproape încât să-mi auzi respirația. De ce? Deoarece doresc să fii sigur de faptul că sunt om, un om ca și tine. Vreau să știi că ceea ce mi s-a întâmplat mie ți se poate întâmpla și ție.

Iată de ce stăm împreună pe această platformă. În această seară vom vedea ceva ce niciun ochi nu a văzut probabil în întreaga istorie a lumii. Mulțimea s-a adunat și privim peste marea de fețe care se întinde la orizont. Este o mulțime de 1.600.000 de oameni!

Poți să concepi mărimea acestei mulțimi? Nu există nicio biserică sau catedrală suficient de mare pentru a cuprinde nici măcar o mică parte din această mulțime. Niciun oraș de pe pământ nu are un stadion suficient de mare pentru a găzdui nici măcar o parte dintre ei. Oamenii sunt adunați într-un loc deschis care formează înaintea noastră un amfiteatru natural,

astfel că îi putem vedea și putem fi văzuți de ei. Toți stau în picioare, nu sunt așezați.

Avem înaintea o mulțime de aproximativ trei ori mai mare decât mulțimea de oameni care s-a strâns în 1969 la faimosul Festival de Muzică Woodstock din America. Woodstock a schimbat o generație, dar această mulțime face ca mulțimea de la Woodstock să pară mică. Gândiți-vă în ce măsură va fi schimbată lumea dacă acești oameni se întorc la Isus.

Pentru această lucrare, echipa organizației mele a trecut prin luni de pregătire. Ei au instalat un echipament de sonorizare de ultimă oră. Întrebuințează tehnologii computerizate și pe bază de laser pentru a transmite vocea mea cât mai departe. Pot șopti în microfon și să fiu auzit ca și cum aș fi față în față cu oricare persoană din mulțimea asta de oameni dinaintea noastră. Ce le-ai spune dacă ai avea tu microfonul? Ce le-ai spune?

Încep să predic. Le spun oamenilor că Dumnezeu îi iubește și că El L-a dat pe singurul Lui Fiu să moară pentru ca ei să poată avea viața veșnică împreună cu El. Îi provoc să-L accepte pe Isus ca Mântuitor. Ești gata pentru ce urmează? *1.093.000 de suflete au răspuns!*

Aceasta s-a întâmplat realmente la Millennium Crusade din Lagos, Nigeria. În noaptea aceea, 1.093.000 de oameni au repetat rugăciunea păcătosului. Apoi, au completat fișele de înregistrare mărturisind că-L acceptaseră pe Cristos și că vor să fie sprijiniți mai departe. La finalul acestui eveniment de șase zile, 3.450.000 de oameni depuseseră fișele prin care își mărturiseau decizia de a-L primi pe Cristos. *Poți spune, Aleluia?!*

Sunt evanghelist din 1975, și de atunci am predicat înaintea a aproximativ o sută de milioane de oameni. În doar ultimii trei ani și jumătate, am văzut mai mult de 34 de milioane de suflete

venind la Domnul. Niciodată nu am văzut mulțimi atât de înfometate după Dumnezeu ca acestea. Niciodată!

Deși am o organizație mare care lucrează împreună cu mine de treizeci de ani pentru a vedea acest seceriș, suntem uimiți în fața a ceea ce se întâmplă. Vreau să te conving că, dacă ești un urmaș al lui Isus, același lucru ți se poate întâmpla și ție—chiar și fără o organizație precum cea a mea.

Te rog, stai lângă mine! Poate nu-ți vine încă să crezi, dar locul tău este aici pe platformă, lângă mine.

Adevărul este că, deși suntem ființe umane, și tu și eu, fiind copii ai lui Dumnezeu, suntem mult mai mult decât atât. Suntem agenți ai onnipotenței. Aceasta înseamnă că avem la dispoziție puterea nelimitată a lui Dumnezeu. Totodată, această înseamnă că nu există oameni mari care lucrează pentru Împărăția lui Dumnezeu. Dimpotrivă, există un Dumnezeu mare care lucrează prin oamenii care au credință de copil. Nu ai văzut încă ce vrea să facă Dumnezeu prin tine. Aceasta este convingerea pe care sper să o capeți în inima ta până vei termina de citit întâmplările din această carte.

Poate că ești casnică, vânzătoare, polițist, profesor, student, secretară, distribuitor, vânzător de hamburger, pastor, director. Privește în oglindă. Dacă-I aparții lui Isus, Dumnezeu îți pregătește o platformă. El va aduna propria ta mulțime, fie mare, fie mică, de la un singur suflet pierdut la o mulțime disperată de milioane de oameni. Nu contează. Mesajul este același. Și tu îl cunoști la fel de bine ca și mine.

Domnul ne spune în Cuvântul Său că El își găsește plăcerea în a-i folosi pe cei umili pentru a-i face de rușine pe cei înțelepți, pe cei slabi pentru a-i face de rușine pe cei tari, pe oamenii fără atuuri speciale pentru a rosti adevărul Lui înaintea împăraților, președinților și a unor mulțimi mari de oameni disperați să

asculte Evanghelia. Nu te poți ascunde nicăieri de chemarea Lui. Nu o lua cu ușurință. Dacă ai reușit să ajungi până aici cu cititul, atunci cred că prin această carte, Dumnezeu vrea să se întâlnească cu tine.

Eu sunt Reinhard Bonnke. Tot ceea ce fac eu, tu poți face de zece ori mai mult. Vreau să te ajut să te pregătești pentru zilele secerișului care ne stă înaintea. Apropie-te de mine și dă-mi voie să-ți spun câteva întâmplări care te vor convinge că ceea ce îți spun este adevărat.

Poți face lucrul acesta.

CAPITOLUL UNU

SCOASĂ DIN PANTOFI DE BINECUVÂNTARE

Sătatea plângând la marginea mulțimii, dincolo de câmpul meu vizual. Două sute de mii de oameni se adunaseră în ziua aceea în Parcul Uhuru. Am predicat și mii de oameni au venit la Domnul. În mijlocul oamenilor au avut loc vindecări. Eram entuziasmat de o altă zi în care ascultasem de Domnul și văzusem puterea Lui de a-i salva pe păcătoși. Dar Teresia Wairimu nu era o păcătoasă și nu venise în față. Nici nu știam că era acolo.

Își udase perna cu lacrimi cu nenumărate zile înainte de venirea mea în 1988 în orașul în care locuia, Nairobi. În ultimele luni, visul ei de a-L sluji pe Dumnezeu prin slujirea în familie i se spulberase. Sufletul îi era sfâșiat de durerea acestei pierderi.

Din copilărie, Teresia tânjise să-L slujească pe Domnul. Venirea ei regulată la biserică i-a umplut imaginația cu dorința nobilă de a se căsători cu un slujitor al lui Dumnezeu. Când a ajuns în cele din urmă la vârsta căsătoriei, a întâlnit un misionar european fermecător. Prin acest om, toate lucrurile își găseau rostul în mintea ei. Dorința de a-L sluji pe Dumnezeu și dorința de a-l sluji pe acest misionar coincideau, devenind o singură dorință. Nu putea vedea nimic negativ.

Părinții ei nu au fost de acord. Pentru ei, o căsătorie mixtă din punct de vedere rasial era o rețetă a dezastrului. Mai mult decât atât, ei erau o familie respectabilă de oameni de afaceri și le era rușine la gândul că fiica lor s-ar putea căsători în afara valorilor africane tradiționale. Dar, orbită de iubire și de intensă dorință de a-L sluji pe Dumnezeu, Teresia a simțit că Dumnezeu îi

împlinise toate rugăciunile prin persoana acestui tânăr. A fost dispusă să sfideze dorința părinților ei și să se căsătorească cu el.

Această decizie a costat-o mai târziu când, după câțiva ani, soțul ei misionar s-a întors împotriva ei. Niciun apel la credința creștină nu i-a schimbat decizia. Profitând cu cruzime de un sistem judiciar dominat de bărbați, el a divorțat de ea, lăsându-le pe ea și pe fiica lor fără nicio susținere materială.

Ce profund îmi este mișcată inima de această relatare. Asemenea Teresiei, cunosc de copil tânjirea de a-L sluji pe Dumnezeu. Când aveam doar zece ani am auzit în Germania vocea Domnului chemându-mă în Africa. Am cunoscut, de asemenea, și dorința de a mă căsători cu cineva care simțea aceeași chemare. Nu-mi pot imagina unde aș fi fost astăzi sau cum aș fi putut împlini chemarea lui Dumnezeu dacă scumpa mea Anni s-ar fi întors vreodată împotriva mea. Însuși gândul acesta îmi produce în inimă suficientă durere ca să reducă la tăcere toate predicile mele. Sunt profund mișcat de agonia Teresiei.

În timp ce stătea plângând în Parcul Uhuru în acea zi toridă și umedă, Teresia simțea prăpastia care ne despărțea. Era mai mult decât o prăpastie fizică. Eu predicam cu o încredere pe care ea nu o cunoștea. Ea fusese îndepărtată cu brutalitate tocmai de omul căruia voia cel mai mult să îi fie pe plac. Stând acolo, ea se învinovătea pentru alegerile greșite luate din dorința de a avea un partener de lucrare. Ea se mai învinovătea că nu fusese capabilă să-și salveze căsătoria în pofida problemelor cauzate de soțul ei. Nu fusese suficient de bună, nu fusese suficient de mult asemenea lui Isus, pentru ca Isus să schimbe prin ea inima soțului ei. Gândurile se năpusteau asupra ei ca mișcările neconținute ale brațelor unei mori de vânt, apăsând-o tot mai adânc și mai adânc.

Nu avea unde să meargă. Familia ei ar fi respins-o. Ei i-ar spune că nu primise decât ceea ce merita. Ea nu-și putea face curaj

nici măcar să le spună despre divorț. Biserica nu-i era nici ea de mai mult folos. Divorțul era o rușine teribilă în rândul creștinilor din Kenya; sărutul morții pentru oricine avea dorința de a sluji.

Singurul refugiu pe care-l găsisese Teresia era Dumnezeu. Deși se simțea respinsă, Teresia știa undeva, în adâncul sufletului, că Dumnezeu nu o respinsese. Fusese abandonată de un soț rău, dar nu fusese abandonată de un Dumnezeu bun. Ea se agăța de speranța că undeva, cândva, cumva, Dumnezeu o va ridica și-i va oferi o stâncă tare pe care să-și pună piciorul, pentru a sta din nou în picioare. Un loc pe care niciun demon din iad nu i-l va putea lua.

Iată de ce plângea stând așa la marginea mulțimii din Parcul Uhuru. După cum descrie chiar ea, îmi auzea vocea predicând Cuvântul lui Dumnezeu cu o putere și o autoritate specială. Chiar auzirea unei asemenea predici făcea ca speranța să renască în inima ei. Nu auzise niciodată Evanghelia predicată în felul acesta. Slujitorii pe care îi întâlneau ea fuseseră pregătiți în seminarii. Ei fuseseră învățați să nu creeze speranțe prea mari în inimile ascultătorilor, ca nu cumva vreunul să fie dezamăgit și să-L blameze pe Dumnezeu în disperarea lui. Chiar și speranța Vestii Bune fusese diluată, astfel încât necredințioșii să nu fie ofențați.

Dar omul pe care îl vedea în acea zi, Reinhard Bonnke, predica o Evanghelie lipsită de orice compromis, lăsând ca sămânța ei să cadă în toate părțile. El striga cu entuziasm Vestea Bună în microfon. Modul în care vorbea și modul în care se mișca pe scenă le spunea tuturor că aveau înaintea un om care credea în mesajul său și care era gata să-și pună viața în joc pentru el. El se comporta ca unul care realmente îl cunoștea pe Dumnezeul despre care predica.

Dacă Reinhard Bonnke poate fi așa, se gândea Teresia, atunci și eu pot. Lacrimi de dorință și speranță au început să izvorască din